

Kawabata Yasunari

Mắt mẹ

DTTM (Quỳnh Chi) dịch

Nguyên tác : Haha No Me

Tôi đang ở trong căn phòng của quán trọ nơi một vùng suối nước nóng miền núi, thì một đứa bé chừng ba tuổi, con người chủ quán, mặt mày có vẻ hung hăng, cứ chạy loăng quăng rồi xông vào phòng tôi. Đứa bé nhanh như cắt chộp lấy chiếc bút chì cán bằng bạc để trên bàn, rồi chẳng nói chẳng rằng bỏ chạy đi mất.

Một lát sau, chị bồi phòng tới hỏi tôi

- Thưa có phải cái bút này của quý khách không ạ ?
- Bút của tôi đấy, xong lúc này tôi đã cho cháu bé nhà này rồi mà.
- Thế nhưng, cô ở giữ em lại có cái bút này đấy ạ.
- Sao không để kệ cho trẻ con nó cầm chơi, chắc là cô ta lấy lại, không cho trẻ nó cầm đấy thôi.

Chị bồi phòng mỉm cười. Hỏi kỹ lại thì chị cho biết đã tìm thấy chiếc bút chì dưới đáy giỏ quần áo của cô ở giữ em. Trong giỏ của cô ta toàn những thứ đã lấy trộm. Nào ví đựng danh thiếp của khách trọ, nào áo lót của bà chủ trọ, nào chiếc lược gỗ quý hay chiếc trâm cài đầu của chị bồi phòng, và vài tờ giấy bạc.

Độ nửa tháng sau lại thấy chị bồi phòng phân bua

- Thế có tức không cơ chứ ạ, con ranh con ấy nó làm cho mình xấu cả mặt ...
- Tội lấy trộm của cô ở giữ em có vẻ như cứ càng ngày càng chồng chất thêm. Cô ta đã đến hiệu bán kimono trong làng để mua những bộ áo kimono hết

sức sang trọng mà trả bằng tiền mặt hẳn hoi nữa, mua hết bộ này đến bộ khác. Chủ hiệu bèn lên báo cho quán trọ biết, thế là chủ quán trọ liền nhờ chị bồi phòng tra hỏi cô ở giữ em.

Tức thì cô ta đứng phắt lên mà đáp

- Thế này thì để tôi đến chỗ bà chủ, nói hết cho bà nghe vậy.

Giọng điệu cô ta có vẻ như muốn nói rằng đời nào ta lại phải khai báo với những người phục dịch trong quán trọ như các người.

Theo lời chị bồi phòng kể lại, thì cô ở giữ em đã thản nhiên ngồi trước mặt chủ quán trọ, có vẻ vô tư, ra chiều ngẫm nghĩ để nhớ lại rồi kể hết từng món đồ cô ta đã lấy trộm. Tiền mặt thì cô ta lấy trộm từ chỗ bàn tính tiền của quán trọ, và lấy của khách trọ, được tất cả là 150 yên.

- Cô ta bảo đã đặt may cho mình áo khoác haori với ba bốn bộ kimono, và đã đưa mẹ đi nhà thương bằng xe ô tô đầy cơ ả.

Khi người quản lý của quán trọ dẫn cô ta về trả cho bố mẹ cô, thì cả hai bố mẹ chỉ nhận con mà tuyệt nhiên không trách mắng câu nào.

Cô giữ em xinh đẹp đi khỏi quán trọ được ít lâu, thì tôi cũng đến lúc phải rời quán trọ trở về nhà. Một chiếc xe ô tô chạy nhanh như vút đi giữa hàng cây xanh, đuổi theo chiếc xe ngựa chở khách có tôi trên ấy. Chiếc xe ô tô đi ngang qua chiếc xe ngựa, thì bỗng dừng lại ngay bên hông xe. Cô giữ em đom đàng trong bộ áo kimono bước xuống xe, vừa hấp tấp tiến đến gần xe ngựa vừa cất tiếng ra chiều vui mừng bảo

- Ôi, vui quá. Thế là gặp được ông đây rồi. Tôi đang đưa mẹ tôi đi bác sĩ trên phố đây ạ. Tội nghiệp, bác sĩ bảo rằng mẹ sẽ chỉ còn có một bên mắt thôi.

Xin mời ông lên xe bên này. Tôi sẽ đưa ông ra bến xe đò.

Tôi bèn xuống xe ngựa. Gương mặt của cô giữ em mới rạng rỡ vui vẻ làm sao.

Qua khung cửa sổ xe ô tô, tôi trông thấy khuôn mặt của mẹ cô có quần băng

trắng toát.

DTTM (Quỳnh Chi) dịch

Nguyên tác : Haha No Me

Tập truyện Te no hira no shosetsu (Truyện trong lòng bàn tay)

Tác giả : Kawabata Yasunari

(Tokyo, 24/5/2006)